

[Johs. Clausen.]

gerbreve bringes i Overensstemmelse med Taksterne i Løven af 1911, hvilket betyder en Mindreindtægt for Staten af 80 000 Kr.

Ogsaa i Loven om Tinglysningsafgifter foreslaas der betydelige Ændringer og Nedsættelser. De i Lovens § 1 fastsatte Afgifter, nemlig Tinglysningsafgifterne ved Overdragelse af fast Ejendom, nedsættes med 50 pCt., og Gebyrerne for Panteattester nedsættes i Henhold til Lovforslagets § 29 fra 5 til 3 Kr.

Samtlige disse Nedsættelser vil betyde en Fordel for saa godt som alle Befolkningslag, i det mindre og i det større vil Lettelserne virke baade her og der. Den samlede Skattelettelse, de to Lovforslag bringer, andrager ca. 6 600 000 Kr., medens det Beløb, Statskassen indvinder ved Lov Nr. 280 af 17. December 1928 om Ændringer i Tobaksbeskatningen, kun anslaas til 6 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Bramsnaes: Det foreliggende Lovforslag staar jo i nøje Forbindelse med den Ordning, som var forudsat, den Gang Rigsdagen behandlede Spørgsmaalet om en Ændring af Tobaksbeskatningen, idet Hensigten med de Forhøjelser, der blev foretaget den Gang, var, at de skulde anvendes til de Formaal, der omhandles i det foreliggende Forslag. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og da det jo er foreslaaet at skulle træde i Kraft den 1. Marts i Aar, vil jeg anse det for meget nødvendigt, at det kommer hurtigt igennem Landstinget. Ogsaa jeg skal derfor anbefale Forslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Godskesen: Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, indtager samme Stilling til dette Lovforslag, som vore Venner i Folketinget i sin Tid har indtaget. Vi glæder os over, at det har været muligt at finde Midler til at nedsætte Skatter og Afgifter til det offentlige, men vi havde ganske vist ønsket, at disse Nedsættelser var faldet paa andre Steder; vi mener, at der er andre Skatter og Afgifter, som det var mere paatrængende nødvendigt at nedsætte. Det, vi helst kunde ønske, var, at man nedsatte de saa overordentlig trykkende direkte Skatter, men for det Tilfælde, at dette ikke kunde opnaas, har vore Venner i Folketinget peget paa Muligheden af, at man kunde give Kommunerne et Tilskud til Dækning af deres Medicinaludgifter og derigennem muliggøre

en Skattenedsættelse. Det har imidlertid vist sig, at det ikke var muligt at komme frem ad disse Veje; det viste sig i Folketinget, og jeg har ingen Grund til at tro, at vi skulde kunne være heldigere i dette høje Ting. Under disse Omstændigheder slutter ogsaa mit Parti sig til Lovforslaget, og vi har intet at indvende imod den Udformning, det har faaet gennem Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Veistrup: Det er jo ikke til enhver Tid, man er saa heldigt stillet fra alle Sider at kunne udtrykke Glæde over de Forslag, der fremkommer fra den højtærede Finansminister. I Dag er vi imidlertid i det heldige Tilfælde, og det er i og for sig ret naturligt, idet Forslaget fremkommer som en naturlig Konsekvens af den Tobaksbeskatningslov, vi vedtog for ganske kort Tid siden. Man plejer at sige, at efter den søde Kløe kommer den sure Svie; her er det i Virkeligheden omvendt, det er den rare Kløe, der her kommer til sidst. Jeg maa for mit Partis Vedkommende sige, at vi føler os særlig tilfredsstillede ved at faa gennemført en Lempelse af de Omsætningsskatter, der har virket trykkende for saa mange, og det ærede Medlem, som talte for Partiet Venstre, har ganske Ret i, at det er de økonomisk svage, disse Omsætningsskatter, særlig Stempelskatterne, i første Række har ramt.

Da Tobaksbeskatningsloven var til Behandling her, havde jeg Lejlighed til at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa Stempelskatten for Veksler, og den højtærede Minister lovede ved den Lejlighed at tage under Overvejelse, om der var Mulighed for at nedsætte den (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Den blev jo halveret!). Den blev halveret, ja, det er jeg klar over, men ingen kan være blind for de uheldige Sider ved Stempelskatten for Veksler — jeg tænker her ikke først og fremmest paa Omsætningsveksler, Handelsveksler, men jeg tænker paa det Forhold, som efterhaanden er opstaaet, at en hel Del mindre bemidlede, ogsaa indenfor Landbostanden, som tidligere aldrig har kendt noget til Vekselgæld, nu er saaledes stillede, at de som Følge af den Varegæld, de sidder i, har maattet udstede Veksler til Købmanden eller andre, som de er kommet til at staa i Gæld til. Jeg synes ikke, noget kan være mere ulogisk end dette, at Staten, fordi en Mand omsætter sin Varegæld til Vekselgæld, skal have Ret til at kræve en